

Till ett brudpar.

Må lyckan följa er I unga
på äktenskaps allvarsstråt!
Må endast lätta vågor gunga
på livets ocean er båt!
Må laber västan varligt krusa
er farled över skyddad fjärd,
och smeka er och alltid susa
bland björkarna kring hemmets härd.

Men skulle tiden dock bli bister
och onda dagar bli er lott,
så håll ihop när allting brister
med kraft och hjälp varandra blott
att bära bördorna som trycka;
lys egoismen helt i bann!
Blott sann och verklig är den lycka,
som ni bereda för varann.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Till Amerika.

Lycka till att troget vandra
genom livet hand i hand!
Må ni trivas med varandra
i ert nya fosterland!
Må det nya hem ni bygga
bli ett hem där lyckan bor!
Måtte den er framtid trygga!
Detta önska far och mor.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Till en emigrant på namnsdagen.

Dina vänner hylla dig Maria!
För att skapa vår i vintersnö
ha vi prytt ditt festbord för en tia.
Drivhusblommor, vilka snart skall dö.
Snart går resan ut i vida världen
till ett land med späckad penningpung.
Måtte lyckan följa dig på färden,
gifta bort dig med en dollarkung.

Ännu äro vi dock här tillsamman,
ungdomsvänner i en samlad tropp;
ännu sjunga vi med fröjd och gamman.
Framtidslyckan är ännu vårt hopp.
Snart går resan ut i vida världen
till ett land med späckad penningpung.
Måtte lyckan följa dig på färden,
gifta bort dig med en dollarkung.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Vid sextio år den 12⁴/₁₂ -28.

Vid sexti år är kvinnan vis
av ungdomsårens ros och ris,
och handlar hon på torgen,
hon säljer blott till högsta pris
den frukt hon har i korgen.

Hon anor i kommersen har
allt sedan gumman Evas dar
i dunkla sagodiset,
då mänsklighetens gamle far
blev vräkt ur paradiset.

Hon lärt sig mycket sedan dess.
Nu kan hon se på spader ess
och även klöverkungen
sin gamle fiendes adress
och var han bor i dungen.

Blir konkurrensen till besvär
i salustånden här och där
och kunderna bli borta,
hon tar vad överblivet är
och bakar äppeltårta.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

forts!

A. N.

Sen bjudas tanter på kalas,
och kanske klingas det med glas,
och det är även troligt
de ta en tolv eller mas
och ha det alltid roligt.

Ty onda motgångsdagar grå
bli ganska trevliga ändå,
blott man förstår att ta dem
likt kunder som på torget gå
precis som man vill ha dem.

Vid sexti år är kvinnan klok
som biblens gamla ordspråksbok
och får hon bara råda,
går sällan någonting på tok,
om det ej sker i våda.

Och vilar hon från disk och tvätt,
så svärma drömmarna kokett
med hi och hej och hio.
Så sköna blidef som hon sett
får ingen se på bio.

Skriv endast på denna sida!

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

v. 60 år 2
A. N.

Men vad hon drömmer, ser och vet
är hennes egen hemlighet
och ingen skall beklaga,
ifall hon håller tyst, ty det
är hennes egen saga.

En saga från en svunnen tid,
då det var oro, kval och strid
som nu i unga sinnen
Blott ålderdommen skänker frid
och angenäma minnen.

Det är en fru med grånat hår
och själ av blomsterdoft och vår
vi hylla och beundra.
En fru som fyller sexti år
och säkert skall bli hundra.

Hon är så hurtig glad och fri.
En utmärkt svärmor skall hon bli,
den bästa utav alla;
som själv kan stå de unga bi
och med förstånd befalla.

slut.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

v. 60 år 3
A. N.

7
På Gustav Videkvists 50-årsdag den 4 maj 1929.

mel. Hembrännarlåten.

Vi festa gubbar. Skål och botten opp!
De bästa nubbar liva själ och kropp.
Låt oss tömma glasen överlag,
ty Gustav Videkvist fyller femti år i dag.

Hans hela levnad blott en strävan var
att dela med den fru han har.
Blott för hennes skull han övergav
det glada sjömanslivet på det stora vida hav.

I hetta står han sen han gick i land.
Med rätta får han sig en tår på tand.
Tag fram glasen Axelina du
och drick en skål för gubben som en käck och munter fru.

Den unga våren är ett minne blott.
De unga åren bli vår levnads lott.
Låt oss festa medan vi förmå!
Till våra drömmars rike vi som fulla gubbar gå.

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Här tömmas glasen, fyllas först och sist.
 Berömmas hyllas måste Videkvist.
 God han är och ärlig som kamrat.
 Han fjäskar aldrig i sitt knog och är ej heller lat.

Och mod det lär han haft i forna dar.
 Och god det är han som familjefar.
 Från sin ungdom till den tid som är
 han haft Axelina blott och ingen annan kär.

Vi känna trånad som i unga år
 i denna månad full av sol och vår.
 Blott man kunde få ett fagert viv
 och ta ett skutt på tretti år tillbaka i sitt liv.

Hur våren skalkas med vårt festhumör
 dock åren nalkas som vi bäva för.
 Mätte tiden ta sin gärd förstås,
 men fara lätt och varligt fram med Videkvist och oss.

slut.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3109

Videkvists
 50-årsdag 2
 A. N.

9
Till Judit vid 20 år, den 6 april 1928.

I dag har tjugo år förgått och flyktat hän galant,
sen Judit kom till denna värld, det är oss väl bekant.

Hon bara kom till besvär
och gjorde odygd här och där,
men växte opp. Blev lång och smal; kokett och hjärtans kär.

Varenda festlig söndagskväll går Judit ut på bal
och söker bland studenterna sitt hjärtas ideal.

Hon rör sig utan besvär
bland alla herrar här och där,
som allesamma le och buga för sin hjärtans kär.

Med ungdomsfagra lemmar och kjol i jassbönstil
hon tjusar lätt chaufförerna och åker gärna bil.

Hon kommer blott till besvär
för all trafiken här och där
på knagglig väg i nattens mörker med sin hjärtans kär.

Här samlas alla vännerna på Judits högtidsdag
från Svarvartorpet runt omkring, ett fint och städat lag.

Vi skramlat utan besvär
och gjort en liten nätt affär.

Vi köpt en fin present som passar för en hjärtans kär.

Skriv endast på denna sida!

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Vi festa glatt på denna dag, då Judit fyller år.
När Kalle spelar på fiol, vi dansa 'polkan går'.

Sen går det utan besvär
för den som trånar av begär
att få en liten andaktsstund allt med sin hjärtans kär.

Vi hykla Judit överlag och tömma våra glas,
samt önska henne snart ett nytt och angenämt kalas,
då vi förutan besvär
få fira hennes bröllop här
och prästen viger henne samman med sin hjärtans kär.

Må lyckan gynna Judit, sen hon fått sitt ideal
med hem och härd och rikedom och barn i dussintal,
att fri från sorg och besvär
hon måtte njuta livet här
i någon liten vacker villa med sin hjärtans kär.

slut.

3109

till Judit 2
A. N.

Till Bertil vid 5 år.

Lille Bertil, gossen vår,
fyller nu sitt femte år,
skall ha kaffe uppå sängen denna dag.
Han skall hjälpa far och mor,
när han växt och blivit stor,
vara flickorna till nöje och behag.
Props och stockar skall han köra
från Gäddgöl till Kvilla ut.
Karameller skall han då
köpa för de slantar små;
ge åt Henny varje kväll en liten strut.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Till Josef och Selma.

Hurra för äkta paret, som alltid fyller år
i mars den nittonde och tjugosjunde,
och nu på dessa dagar på medelåldern står.
Er hylla var för sig jag icke kunde.
Vad kärleken förenat är ett och skall så bli.
Det är två glada själar i svärmisk harmoni,
trots mödor och besvär i livet öden
från vigselakten till den bleka döden.

I solig vår och sommar i kylig vinternatt
jag ser er än sen sjutton år tillbaka.
Då drömdes ljuva drömmar och då var livet glatt,
när friarna gick att söka sig en maka.
Då smög en yngling ofta kring husets norra knut
och sökte varligt locka sin lilla älskling ut
på stigar där de unga gärna vandra
och där de lätt bli kära i varandra.

De ungas trohet sattes på prov, när emellan dem
en ocean låg stor och ödesdiger,
då mannen måste tjäna till gård och eget hem
och även hålla stånd emot intriger.
När väntans tid förlängdes och flickan småningom

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

forts!

försökte glömma fästman, som icke återkom.
Den värsta fiende man har i striden
om livets drömda lycka, det är tiden.

Den tär på allt och lämnar blott skrot och trasor kvar,
den kyler långsamt ungdomsyrens hetta,
men läker även såren, som tiden slagit har,
och slumpen ställer stundom allt tillrätta.
Och hur än lyckan mätes i små och stora mått
blir slutet gott kanhända och då är allting gott,
ty långt från andra sidan av Atlanten
han kommerhem, en fin och elegant en.

Hur bygdens flickor svärma och tjusa över lag
så hålla dock de gamla banden samman
och inom kort är Josefs och Selmas bröllopsdag
ett minne av en fest i fröjd och gamman.
Och sen kom lille Berlil och han är ändå bäst.
Han liknar något båda, men liknar kanske mest,
er första kärlek uti ungdomsvåren,
som växte till allt under provningsåren.

forts!

3109

Josef o. Sel
ma 2
A. N.

Han är ert stöd i livet, han är ert enda hopp,
 ifall ni inte få ett dussin flera.
 När ålderdomen kommer en gång och säger stopp,
 "allt är förbi, ni orka inte mera!"
 och lemman bli stela och vilan kännas skön,
 han skall ert göds förvalta och ge er mödans lön
 och sist i döden edra ögon sluta,
 när livet givit eder full valuta.

Så lev nu vardagslivet i sämja som förut,
 ja, knoga båda två och lägg till manken.
 Kör skogens grova stockar till hållstationen ut
 och sätt in alla pengarna på banken.
 Ty arbetet ger lycka och trevnad på sitt vis.
 Det ha vi fått i stället för Edens Paradis.
 Det är ett arv från våra första fäder
 i fikonlöv och stövlar utan läder.

slut.

3109

Josef o.
 Selma 3
 A. N.

På Ebbadagen 1928.

Här komma vi
med hej och hi
och hurrande och sång
ett muntert lag
på Ebban dag
vid tacksam soluppgång.
Så vakna nu
ur drömmen Du
till vardagsliv och stök
och tag ett hopp
ur sängen opp
i arla morgonkrök.

Du var vår vän
och är det än
sen flydda barnaår
Där du var med
Du trevnad spred,
och allt var sol och vår.
Du kunde slåss
ibland med oss.
Du sluggade och dök,
var blyg och öm

och lik en dröm
i arla morgonkrök.

Till lek och ras
och storkalas
vi följdes gärna åt
så mången natt
med glada spratt
och dans vid dragspelt.
Vi skildes blott
ifall du fått
ett angenämt besök
med öm kurtis
i nattens dis
till arla morgonkrök

Vi önska dig
på livets stig,
där bilar körs i kras
en tripp så fin
med flygmaskin
högt ovan allt moras

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

att Du kan fly
från gnat och gny
och ladugård och kök
på lustig färd
mot drömmens värld
i arla morgonkrök.

16

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

På Ebbada-
gen 1928 2
A. N.

Till Grönlund vid 70 år.

Han föddes i Småland i Kronobergs län,
det landet beryktat för råmande fän.
Blott arvsynd var fädernearvet han fick
med denna från hembygden ynglingen gick.

Han lärt sig att sjunga en jublande låt.
Han drog den ibland på sin luffarestråt.
En flaska med brännvin i fickan han bar,
och fri från bekymmer förvisso han var.

Ty världen stod öppen och världen var hans,
med leende flickor, med fester och dans.
Och arbetets möda var omväxling blott.
Att leva och njuta är rallarens lott.

En sådan var Grönlund som yngling och man.
Som gammal en fristad på Öland han fann.
Blev stadig och gifte sig här med en fru.
Den bästa kamrat i vårt lag är han nu.

Han följer de unga med skyffel i hand.
Han tar sig en halva och sjunger ibland.
Och lugnt tar han dagen som kommer och går.
Och även sin festdag vid sjuttio år.

forts!

3109

A. N.

Vi samlas vid Klinta till fest denna gång
och sjunga för Grönlund i ottan en sång.
Vi bjuda på brännvin med kaffe och dopp,
som doftar och lockar ur sängvärmen opp.

Vi samlas hos honom på kvällen igen
en skara av gamla beprövade män,
som härdats i möda och drypande svett,
fått ovett, som givit oss stackare vett.

Vi glömma för aftonen dagens bestyr.
Att armodet trycker och marsfåken yr.
Vi drömma om rosor och blommande snår
och väna små flickor från ungdommens vår.

Vi hurra för Grönlund var femte minut
och skåla och dricka tills fyllet är slut.
En skål för fru Grönlund det bringa vi sist.
Om kvinnan ej fanns bleve livet för trist.

Må Grönlund få njuta sin ålderdomsro
i stugan, där han och hans gumma nu bo,
och trivas och verka som förr i sitt kall
tills levnadens saga omsider blir all.

slut.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

t. Grönlund
v. 70 år 2
A. N.

Till Bergman vid 50 år. 19

(Bland bränning och skär.)

Han föddes hit till världen med jämmerlåt och gnäll,
år artonhundrasjuttisju en kall decemberkväll.

Han bara kom till besvär
och gjorde ont här och där
men växte opp och kunde slåss och fick en hjärtans kär.

Han gifte sig som andra män och blev familjefar.
En stuga invid vägen och en mängd av barn de har.

De kommo blott till besvär
och göra ont här och där,
när de bli fyllda femton år och få en hjärtans kär.

Han brutit sten i sina dar och brukat kil och spett.
Han varit med i storm och köld och stundom haft det hett.
För möda blott och besvär
är allt vad livet oss beskär
och mest därför att vi ha fått till tröst en hjärtans kär.

Nu samlas vi, kamraterna ifrån hans arbetslag,
och gratulera i en grupp på årets sista dag.

Vi skramlat hop med besvär
och fått en krona här och där,
som mången gubbe smugglat undan för sin hjärtans kär.

Skriv endast på denna sida!

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Men glasen klinga mot varann och tömmas som sig bör
och över byn från nord till syd man hurraropen hör.

Nu går det utan besvär
att hålla nyårsvaka här
till ljusan dag, då man går hem allt till sin hjärtans kär.

Men svag i bena är man då och måste ta en lur
och vila fyra timmars tid i Svarttorp vid en mur.

Sen blir det sorg och besvär
i åtta dagar ungefär.
Då får man veta att man har till tröst en hjärtans kär.

Hurra för Bergman denna dag han fyller femti år.
En glad och lycklig ålderdom vi önska att han får,
då fri från sorg och besvär
han måtte njuta livet här
uti sin lilla trevna stuga med sin hjärtans kär.

slut.

3109

t. Bergman
v. 50 år 2
A. N.

Vid tjugo år

Från Folke till Greta. 28.6, -25.

Upp Greta, hör på min fiol,
det jublar i var sträng.

Du får ej ligga längre
och dra dig i den säng.

Kom upp i bara linnet
och låt oss ta en sväng!

Vid tjugo år är livet idel lycka.

Se kaffebrickan väntar dig
med koppar och med glas
och mitt på bordet ståtar
en stilig blomstervas
med Ölands rika flora.

Nu skall det bli kalas.

Vid tjugo år är livet idel lycka.

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Din barndomstid har nu förgått
 så lik en solig vår.
 Må lyckan dig ledsaga
 den tid som återstår
 tills dess du fyller nitti,
 ja, kanske hundra år.
 Vid tjugo år är livet idel lycka.

Du drömmar kanske i din bädd
 vid dagens gryning än
 om Värends sköna nejder,
 om någon älskad vän.
 Må du i honom finna
 den ädlaste bland män!
 Vid tjugo år är livet idel lycka.

slut.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3109

till Gre-
 ta 2.
 A. N.

Vid sexti år.

Vakna mor, det dagas, vakna!
upp ur nattens ljuva dröm.
Dina barn och vänner sakna
ord att tolka allt beröm
du är värd för vad du gjorde,
vad du var för oss, som små.
Dig belöna som vi borde
vi ej någonsin förmå.

Tack för allt du fått försaka
för vårt bästa mången gång
under långa natters vaka,
under hårda dagars tvång.
Tack för vården som du gav oss.
Tack för allt ditt tålamod!
Litet har du fordrat av oss.
Du har alltid varit god.

forts!

3109

A. N.

I naturen malkas våren.

Må den råda i din själ
som den gjort de gågna åren
i en framtid likaväl.

Att när levnadsdagen skymmer
i en hård och upprörd tid
inga världsliga bekymmer
måtte störa själens frid.

Vila i din länstol, vila
efter mödans långa år.
Låt din tanke åter ila
till din ungdoms fagra vår.
Då du var en yster flamma,
huld och täck och ganska rar,
och din fästman var detsamma,
som vi unga kalla "far".

slut.

3109

Vid 60 år 2
Vakna mor,...
A. N.

Till Judith vid 20 år.

Upp lilla Judith, vakna min kära!

Dagen till ära

samlas vi,

samhällets unga

här i en klunga

medan vi sjunga

raljeri.

Res dig upp i arla morgonvåkten!

Kläd dig i den nya högtidsdräkten!

Samla kring dig vännerna och släkten!

Duka ditt festbord, var munter och fri.

Morgonens rodnad östern förgyller!

Tänk att du fyller

tjugo år.

Sången beröar,

livet och tjusar

medan du krusar

till ditt hår.

Du är vacker i det vita linnet.

Med en syn såunderbar i minnet

blir man liksom mera lätt i sinnet.

Pulsarna sjuda i ungdomens vår.

Skriv endast på denna sida!

forts!

3109

A. N.

Fästmannen väntar, kärlek att röna.

Är i det sköna

alltid svag.

Kärleken vaknar,

lider och saknar.

Kanske han spaknar

först den dag

åldern kommer vacklande i knäna.

Tiden går med snabba fjät min väna.

Fröjd och lycka skall han dig förläna,

innan han skövlar ditt täcka behag.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Till Judit

vid 20 år 2

A. N.

Till Gotthard vid 20 år.

Res dig Gotthard genast upp ur sängen
nu har klockan redan slagit fem.

Hör i drömmen toner från refrängen,
som vi sjunga utanför ditt hem:

Tjugo år du fyller denna dagen,
vilken bär detsamma namn som du.
Och ett år härefter, enligt lagen,
har du rätt att skaffa dig en fru.

Flickor har du utanför ditt fönster.

Alla år de stiliga förstås.

Allesamman är de dygdemönster.

Ropa villt: "Kom an, så ska vi slåss!"

Tjugo år du fyller denna dagen,
vilken bär ..

Det är trevligt, ty vi äro unga.

Livets allvar ha vi lyst i bann.

Det är härligt, när vi kunna sjunga
angenäma låter för varann.

Tjugo år

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Låt den glada yran dig betaga.
Njut av glädjen i dess fulla mått!
Ungdomstiden är en vacker saga,
när en gång du mannaåldern nått.

Tjugo år du fyller denna dagen,
vilken bär detsamma namn som du.
Och ett år härefter, enligt lagen,
har du rätt att skaffa dig en fru.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Till Gott-
hard vid
20 år 2
A. N.

Från Dahlkvist till Valgren på 60-årsdagen.

Den elfte januari du fyller sexti år,
och denna dag till ära ditt festbord dukat står,
ty släktingar och vänner församlas över lag
och alla gratulera dig på din högtidsdag.

Din levnads kamp har varit en strid med plog och vält.
Din framgång har betecknats med plöjda åkerfält.
Du verkat i det stilla för folk och fosterland,
och skördar har du bärgat i myckenhet ibland.

Och välstånd har du vunnit och ro på gamla dar.
Må lyckan bli dig gunstig den tid som du har kvar.
Att ej din kropp må plågas av gikt och röjmatism,
att själens frid ej störes av tidens nihelism.

Vi varit goda vänner i cirka tjugo år,
Må vi som vänner mötas den tid som återstår.
När tjugo år förflutit ifrån den dag som är
må vi som goda vänner ånyo mötas här.

3109

A. N.

Från Dahlkvist till en svåger, byggmästare i Kalmar.
På 50-årsdagen.

När med poeten över land och vatten
denna hyllning såsmåningom dig når,
dricker jag din skål till sena natten
på den dag du fyller femti år.
Önskar dig bland bålda gubbars skara
munter stämning på din högtidsdag.
Vilken fögnad att med dig få vara
mitt i glada ungdomsvänners lag.

Vad du verkat har med dina händer
pryder staden, pryder mången by.
Villor resas, en och en i sänder.
Rivs en gammal, byggs där upp en ny.
Ingen anar, när han går bland husen,
att en gosse vid din ålder har
hunnit med att reda hem åt tusen,
Lyckans boning at så mångt par.

forts!

3109

A. N.

Mätte hennes nåd Fortuna gästa
i ditt hem, till dess din tid är all!
Mätte du till allmänhetens bästa
många år få sträva i ditt kall!
Vad gör det om håret börjar gråna,
medan åldern gör dig stel och tung:
Vad förgängligt är, kan tiden råna,
själen är dock alltid lika ung.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Från Dahl-
kvist till
en svåger.2
A. N.

Från Anna Rydman till en fästman.

Till din namnsdag vill jag skicka
tusen kyssar minns din flicka,
som med längtan bidar här,
suckande i ljuvlig trånad
namnet Edvard varje månad,
då ej Anton är mig när.

Trohet kan jag ej bedyra.
Fästmän har jag stundom fyra,
stundom har jag upp till fem.
Full av själva tusan är jag
till att kurtisera när jag
längtar efter eget hem.

Sanning är det när jag säger,
att det blott är du som äger
mig till både själ och kropp.
Skulle lyckan från mig vika,
skulle allesamman svika,
står till dig mitt enda hopp.

forts!

3109

A. N.

33

Bildad är jag mer än vilden,
kysk jag är som helgonbilden,
vilken skurits ut i trä.
Skulle du ändå försaka
mig och ta en ann till maka,
är du ett förbaskat fä.

Kärlek är en gruvlig plåga
därför har jag lust att fråga:
Kan du måne älska mig?
Blir din kärlek dig till smärta,
är den ljuvlig för mitt hjärta.
Må den glöd förtära dig.

Får jag allt varom jag ber dig,
jag en kyss till avsked ger dig
minst en kilometer lång.
Är du ej som jag vill ha dig,
vet att då skall jäken ta dig,
när vi träffas nästa gång.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Från Anna Ryd-
man till en
fästman 2
A. N.

Till Gusten Andersson på 65-årsdagen

Sinklairvisan

Som festdagsprisse Gusten står
i laget denna helgen.

Han vid sitt sextifemte år
drar korken ur buteljen
och fyller glasen, säger: "Skål,
och åt en sedan mätta!"

Man super mer än vad man tål
i sådant lag som detta.

När Gusten står i packbons damm,
då är han i sitt esse.

Man är ett menlöst offerlamm,
mot denna stora bjässe.

Det känns ifall han hugger i,
hans styrka är otrolig.

Och blir det skämt och raljeri,
då är han ganska rolig.

Han är den ende i vårt lag,
som tala törs med basen.

En annan räds för obehag,
om han ej är i gasen.

Men Gusten har ett gott humör

forts!

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

och ryggar ej tillbaka, 35
och när han ej vår talan för,
då bli vi ganska spaka.

Han är kassör och uppbördsman
i mer än en förening.
Bland stora pampar tolkar han
vår talan och vår mening.
Om brödet i ett hem tar slut,
när tiderna bli trista,
till deras hjälp går Gusten ut
och tigger på en lista.

För allt det goda Gusten gjort,
han otack mest fått röna,
för allt vad ädelt är och stort,
vi honom ej belöna:
av skriften har man blivit lärd,
att lida och försaka,
och i en annan bättre värld
få vad man gett tillbaka.

Vi samlas här på denna dag
i tropp och gratulera,

forts!

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

T. Gust. An-
dersson 2

A. N.

för att få brännvin över lag
och konjak ännu mera.

Hurra för Gusten leve han!

Hurra med högljudd stämma

för sådan stor och dristig man,
som ingen lyckats skrämma.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Till Gusten
Andersson på
65-årsdag. 3
A. N.

Till C. W. Johansson, på 70-årsdagen den 7 augusti 1927.

Nu sjutti år förflutit, ibland med sus och dus
och många glada fester och lika många rus.
men även trägen möda för bröd i Grottes kvarn,
sen du blev född till världen, ett litet älskligt barn.

Den tiden rördes vaggan; din mamma sjöng "Lull, lull."
Då var du allas kelgris, och ganska oskuldsfull.
Du växte upp, slet byxor, din far var alltid snäll
och sörjde för din framtid med bannor eller smäll.

Din ungdomstid var härlig med flickor, vin och sång,
som höllo gossen vkaen, ja hela natten lång.
Den visan är dig kärast ifrån din ungdomsvår
och passar för ditt lynne ännu vid sjutti år.

Den sjöngs i Norrlands skogar, vid forsens vilda dån
och många andra orter, du reste till och från,
tills du en dag blev fången uti en kvinnas famn
och sökte ro och hemvist, just här vid Degerhamn.

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

I medgång som i motgång dig aldrig modet svek,
 en äkta smålandsgosse i allvar som i lek,
 du strävade mot lyckan med kraft och energi
 och slutade som förman i stort tunnbinderi.

Men med- och motgång växla. Nu är hon död ditt viv,
 sen tretti år tillbaka och ensamt är ditt liv.
 Ty barnen äro spridda kring världen, här och där
 Din verkstad står nu stilla, och allt bedrövligt är.

Men sorgen knäcker aldrig en smålandssons humör.
 Han kämpar villt med ödet, och brottas tills han dör,
 och sjunger än vid glaset: "För flickor, vin och sång
 kan hålla gossen vaken, ja hela natten lång."

slut.

3109

Till C. W.
 Johansson
 på 70-årsd.
 sid. 2
 A. N.

Till Blom på 80-årsdagen den 13.5, 1927.

Leva över 80 år,
glädjas med de unga
och att vid en brännvinstår
kunna le och sjunga
visan man som ung har lärt,
är ej varje man beskärt.
Det är värt en visa
att den gamle prisa.

Blom, du är vid 80 år
värdig att beundra.
Knoga så som du förmår
knappast en bland hundra
vid din ålder. Tro på mig
om din son skall följa dig
ut på promenaden,
blir han öm i vaden.

Gamla tiden, som var din
är för oss en saga
och ditt öde blev att in
i denna nya draga.

forts!

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

A. N.

Mycket har du sett därvid
 under fyra kungars tid
 Mycket nytt är danat,
 som du förr ej anat.

I din barndom åkte än
 bonden på sin kärra.
 Cykeln undanträngde den.
 Bilen skrämde mörra.
 Sedan kom en flygmaskin.
 Världen luktar av bensin.
 Motorn drager välten
 över åkerfälten.

Långt från Medelhavets strand
 eter vågor föra
 toner över hav och land,
 dem vi kunna höra.
 Från en fjärran helgedom
 hör man Natan Söderblom
 och Carusos stämma
 är bekant här hemma.

Allt som gammalt är förgår.
 Livet är en yra.

Skriv endast på denna sida!

forts!

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3109

T. Blom på
 80-årsdagen
 sidan 2

A. N.

Somna då och dröm min vän
om den första kärleken.
Flickans långa fläta
kan du ej förgäta.

Dröm om en förgången tid.
Dröm om solskensdagar.
Dröm om sommarkvällens frid.
Dröm om gröna hagar
och en tös med lingult hår.
Glöm att du är 80 år,
dröm och se och undra,
tills du fyller hundra.

Kanske skall en ängel fly
åter från det höga
till din bädd vid nyårsny,
sluta till ditt öga.
Och i drömmen skall du se
henne åter mot dig le
lik den späda våren,
som i ungdomsåren.

slut.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Till Blom på
80 årsdagen

sidan 3

A. N.

Till Londberg.

Du grand old man med grånat hår,
som fyller fem och sjutti år,
vi hylla dig i dag.

En hurtig yngling är du lik
vid glasens klang vid festmusik
i glada vänners lag.

När du i Söderala satt
på skolans bänk var livet glatt
med lek och vår och sol.
Din mamma drömde då som bäst
om att få se sin som som präst
på socknens predikstol.

Men skolan blev för kvav och trång
och väntetiden alltför lång,
du for till Askesta
och svängde släggan där som smed.
Du svettades ibland och led,
men fick det ganska bra.

forts!

Vem är väl nöjd, som har det bra?
Det bästa skall man alltid ha,
blott lyckan räcker till.
Av en förhoppningsfull montör
kan bli en skicklig ingenjör,
ifall han bara vill.

Som nittonårig, stolt och glad
Du kom till Sverges huvudstad
en vacker dag minsann.
Där fick du lära mekanik
uti en stor maskinfabrik
och blev en duktig man.

Du farit om och om igen
runt hela Skandinavien
och trampat Finnlands mark.
Du kysst så många söt mamsell
i lä av Norges gamla fjäll,
när du var ung och stark.

Den tiden levdes livet fritt
med glada kvinns och akvavit
och skämt och raljeri.

Men bäst av allt var nog Paris.
Där fick du guldmedalj som pris
åt Sverges industri.

Du landade vid Degerhamn.
Och mäster Londberg är ditt namn,
som känt och aktat är
av folk så länge driften går.
Lev frisk och glad i hundra år
med barn och maka här.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

Till L_ondberg
sidan 3
A. N.

Till Karl Holgersson på 20-årsdagen den 6 februari 1929.

Så vakna Kalle Holgersson ur drömmen
på denna vintervita högtidsdag
och vräk åsido hästarna och tömmen
och allt som stör din ro i vardagslag.

Ditt festbord dukas nu och brännvinståren
ger unga anletsdrag förnyad glans.
I knoppningstider vid de tjugo åren
är livet lockande med lek och dans.

Och alla socknens ungmör le och stassa
i lätta dräkter tjusande din syn.
Hur graciöst de stäppa kring och jazza!
Hur ungdomsyran sätter färg på hyn!

Hon rör sig kanske ibland dem den tärna,
som spelar sinnets ro så mångt spratt,
det unga ideal, du ser så gärna
i vakna drömmar mången mänskensnatt.

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

T. Karl Holger
sson på 20-års
dagen, sid. 1
A. N.

Du finner här i var och en den rätta,
som passar dig, ifall hon tar emot,
ty alla flickor äro rätt koketta
och alla ha en själ av samma skrot.

De äro barn av sol och böljeglitter
med anlag blott för rackartyg och list.
För deras skull är världen ond och bitter
men utan dem blir kanske livet trist.

Så sök dig ibland dem en älskad maka
och bilda hem och lev på gammalt vis
och lär dig knoga, sträva och försaka
och tro att världen är ett paradys.

slut.

3109

Till Karl Hol-
gersson på 20-
årsdagen.

sidan 2

A. N.

För Minnet.

47

Jag vet en bygd, där furuskogen susar
och trasten drillar ganska skönt ibland,
Där allting fångslar sinnet och förtjusar.
Den trakten är för mig ett sagoland
Med stora stenar, och vackra enar,
och al och hassel invid bäckens rand.

Där står hon lik en sagofé, min kära,
så oskuldsfull, så munter käck och fri,
så långt i fjärran och ändå så nära
hon är för mig uti min fantasi.
Än hör jag skratten i månskensnatten.
Hon är min längtan och mitt svärmeri.

Jag tycker än jag hör de unga tralla
och ekot ger en hambolåt till svar.
I minnets gallerier ser jag alla
små näpma flickor från en tid som var.
De voro täcka och ganska käcka
och en och annan verkligen underbar.

forts!

3109

A. N.

De voro skogens barn med vilda lockar.
 Var själ var ren som deras skära hy.
 När leken gick utöver sten och stockar
 och stundom ner i kärrets våta dy,
 var allt så roligt, och ljust och soligt
 med vilda spratt, med raljeri och gny.

De kunde dansa över ljung och mossar
 och hålla takten i varenda låt.
 De kunde slåss på skämt med sina gossar
 och göra rackartyg emellanåt.
 Och när det lektes, de gärna smektes
 och togo kyssar under låtsad gråt.

Ty det var lek emellan vita stammar
 när göken gol och staren redde bo,
 och det var smek i hemmets trevna kammar
 när vinterstormen tjöt kring öde mo.
 Då var det tider, med tysta strider
 tills årens glömska gav åt själen ro.

forts!

3109

För Minnet 2
 A. N.

Nu är den slut min egen vackra saga,
Min sagovärld har nått sin undergång
Min hembygds furor tyckas liksom klaga,
allt medan ugglan skriker natten lång.
Och blott i drömmen, i minnets gömmen
små glada älvor dansa under munter sång.

slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3109

för Minnet
sidan 3

A. N.

Alrik Nilsson, född år 1882, är ifrån Mellankärr i Torsås socken på Småland. Han är ostuderad. Har länge arbetat på Öland, Ogift.

3109